

РЕШЕНИЕ

№ 196

гр. Сливница, 18.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СЛИВНИЦА, Ш-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Невена Пл. Великова

при участието на секретаря Жанета Ив. Божилова
като разгледа докладваното от Невена Пл. Великова Административно наказателно дело № 20231890200693 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 189ж, ал. 5 ЗДвП, вр. чл. 59 и следващите ЗАНН.

Образувано е по жалба от Г. В. Д., ЕГН ***** от гр. , срещу Електронен фиш № 1100017915, издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“, с който на основание чл. 179, ал. 3, вр. чл. 187а, ал. 1 ЗДвП му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300,00 лв. за извършено административно нарушение по чл. 139, ал. 6 ЗДвП, изразяващо се в това че на 13.03.2020 г., в 17.33 часа, е установено нарушение № А0Е4104ЕА9511В57Е053041F160АС7Е2, с ППС л.а. марка „Мерцедес“, модел „Ц 220 ЦДИ“, рег. № ***, с технически допустима максимална маса от 2095, в общ. Божурище, за движение по път I-8 км. 41+234, с посока намаляващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за посоченото ППС не е заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 1 ЗП, което нарушение е установено с устройство № 40672, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 ЗП, намиращо се на път I-8 км. 41+234.

В жалбата се твърди, че на жалбоподателя са съставени четири електронни фиша, връчени му на 03.06.2022 г., за шофиране на едно и също ППС на 5-ти, 6-ти, 13-ти и 15-ти март 2020 г., по които са му наложени четири административни наказания „глоба“ в размер на по 300,00 лв. или общо 1200,00 лв. за едно и също нарушение. Сочи се, че АНО не е съобразил разпоредбата на чл. 17 ЗАНН, както и че не е спазена разпоредбата на чл. 34

ЗАНН, съгласно която не се образува административнонаказателно производство, ако е изтекла една година от извършване на нарушението, т.е. ЕФ за нарушение на ЗДвП е следвало да бъде издаден в срок от една година от извършване на нарушението.

В проведеното публично съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява, не изпраща представител.

В съдебно заседание въззиваемата страна Агенция „Пътна инфраструктура“, редовно уведомена, не изпраща представител.

Съдът, като обсъди доводите на жалбоподателя и събраните по делото доказателства, намери за установено следното:

Жалбата е подадена от процесуално легитимирано лице (лично от санкционираното лице), срещу подлежащ на съдебен контрол акт на административнонаказващия орган, в срока по чл. 189ж, ал. 5 ЗДвП (електронният фиш е връчен на 03.06.2022 г., видно от намиращото се по делото известие за доставяне, а жалбата е подадена по пощата на 15.06.2022 г.), като отговаря и на изискванията по чл. 320 НПК, поради което е процесуално допустима.

В тази връзка следва да се отбележи, че по КНАД № 871/2023 г. по описа на АССО е постановено решение № 1175 от 12.10.2023 г., с което касационният състав е върнал делото на РС – Сливница за ново разглеждане с изпълнение на указанията, дадени в мотивната му част, а именно – да се отстрани противоречието между мотивите и диспозитива на решението, касателно номера на обжалвания ЕФ. В мотивите е посочено още, че с първоначалната жалба са обжалвани електронни фишове с номера: „№ 1100018886 от 15.03.2020 г., електронен фиш № 1100012059 от 05.03.2020 г. и електронен фиш № 1100013342 от 06.03.2020 г. и електронен фиш № 1100013342 от 06.03.2020 г.“. Посочено е, че, видно от тези номера на ЕФ, процесният, приложен по делото, не попада в изброените. Съдът, в изпълнение на дадените му указания и след подробно запознаване с жалбата, намира се на л. 3-4 от НАХД № 8717/2022 г. по описа на РС, препратено по компетентност на РС – Сливница, намира, че процесният ЕФ с № 1100017915 от 13.03.2020 г. е бил надлежно обжалван. Той е посочен, както на първата, така и втората, и на третата страница от жалбата, а също и като приложение към нея, поради което изложеното от касационната инстанция вероятно се дължи на техническа грешка.

С оглед на горното съдът дължи произнасяне по същество на подадената жалба.

Районен съд- гр. Сливница, след като обсъди доводите в жалбата, в контекста на събраните по делото доказателства и след като в съответствие с чл. 84 ЗАНН, вр. чл. 314 НПК провери изцяло правилността на обжалвания електронен фиш, констатира, че не са налице основания за неговата отмяна. Съображенията на съда за това са следните:

Въз основа на събраните по делото доказателства, съдът приема

следната фактическа обстановка:

Към 13.03.2020 г. Г. В. Д., ЕГН *****, е бил собственик на лек автомобил марка „Мерцедес“, модел „Ц 220 ЦДИ“, рег. № ***.

На 13.03.2020 г., в 17.33 часа, Г. В. Д. управлявал горепосочения лек автомобил по главен път I-8 км 41+234, с посока намаляващ километър, за който не била заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 1 от Закона за пътищата (ЗП), според категорията на пътното средство. На същото място било позиционирано устройство № 40672, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси, с което бил заснет управлението от жалбоподателя автомобил и било установено нарушение № A0E4104EA9511B57E053041F160AC7E2.

Горното е квалифицирано като нарушение на чл. 139, ал. 6 ЗДвП, поради което и на основание чл. 179, ал. 3, във вр. чл. 187а, ал. 1 ЗДвП на жалбоподателя, в качеството на собственик, с обжалвания електронен фиш е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300,00 лева.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена след съвкупната преценка на събрания по доказателствен материал, а именно: писмените доказателства – 2 броя извлечение от електронната система на АПИ, извлечение от интернет страницата <https://web.bgtoll.bg>, а също и изготвените посредством устройството 2 броя снимки.

Писмените доказателства са надлежно приобщени към доказателствения материал по делото, затова съдебният състав ги кредитира. Цялостният анализ на доказателствения материал според съдебния състав води до еднозначен и категоричен извод относно фактическата обстановка по конкретния случай. Релевантните по делото факти са установени с достатъчно, при това валидни и категорични доказателства по делото.

При така установената фактическа обстановка, настоящият съдебен състав намира от правна страна следното:

Електронният фиш е издаден от компетентен орган и в рамките на неговите правомощия, съгласно ЗАНН и ЗДвП. Същият отговаря на образеца на електронен фиш, приет с протокол № 28765/21 от заседание на УС на Агенция „Пътна инфраструктура“. Препис от електронния фиш е връчен на наказания, с което е изпълнена процедурата по чл. 189ж от ЗДвП. От изложеното следва извод, че при издаването на електронния фиш не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Съдът не установи и неправилно приложение на материалния закон. С измененията на Закона за движението по пътищата и Закона за пътищата (ДВ, бр. 105/2018 г.) е предвиден нов начин на заплащане на такси за преминаване по платената пътна мрежа, при която се въвежда смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства – винетни такси и такси на база време и на база изминато разстояние. Това изменение въвежда съответно и различни санкционни последици за нарушенията, свързани с неплащане на дължимите такси.

Съгласно чл. 139, ал. 6 ЗДвП „Водачът на пътно превозно средство е длъжен преди движение по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, да заплати таксата по чл. 10, ал. 1, т. 1 от Закона за пътищата в случаите, когато такава е дължима според категорията на пътното превозно средство, освен когато таксата е заплатена от трето лице“.

В чл. 10, ал. 1, т. 1 от Закона за пътищата е предвидено, че за движение на пътни превозни средства с обща технически допустима максимална маса до или равна на 3,5 тона се дължи заплащането на винетна такса. В чл. 10а, ал. 7 от Закона за пътищата е предвидено, че това са моторните превозни средства, които имат най-малко четири колела и са предназначени за превоз на пътници; моторните превозни средства, които имат най-малко четири колела и са предназначени за превоз на товари и моторни превозни средства с повишена проходимост.

Съгласно разпоредбата на чл. 10а, ал. 3 ЗП, винетната такса се заплаща от собственика или ползвателя на пътното превозно средство след деклариране на регистрационния му номер, категорията на пътното превозно средство и периода на валидност и важи само за пътното превозно средство, чийто регистрационен номер правилно е бил деклариран от собственика или ползвателя му.

В случая нарушението е установено и санкционирано с електронен фиш, като, както беше посочено, съдът не констатира съществени процесуални нарушения по повод издаването на електронния фиш. В Закона за движение по пътищата е предвиден специфичен способ за установяване на нарушения, свързани с неплащане на дължимата винетна такса, като чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП допуска при нарушение по чл. 179, ал. 3, установени и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3 ЗДвП, да може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на пътното превозно средство, собственика или вписания ползвател, описание на нарушението, нарушените разпоредби, възможността за заплащане на таксата по чл. 10, ал. 2 ЗП, размера на глобата, срока и начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от управителния съвет на АПИ.

В случая по делото е приложен обжалваният електронен фиш, ведно със снимков материал към него, в който са посочени дата, място, час и описание на нарушението, регистрационният номер на ППС, собственикът на ППС, както и данни относно ползваното техническо средство, поради което следва да се приеме, че са налице доказателства, установяващи безспорно извършеното нарушение по чл. 139, ал. 6 ЗДвП, което нарушение е отново разписано и в санкционната норма на чл. 179, ал. 3 ЗДвП, като са спазени посочените по-горе изисквания за форма, съдържание, реквизити и процедура

по издаване на обжалвания електронен фиш. Следователно с издадения електронен фиш правилно е установено нарушението, като правилно са изписани и относимите законови разпоредби, поради което следва да се потвърди като законосъобразно издаден.

Правилно е квалифицирано деянието и осъщественият състав на административно нарушение, тъй като електронният фиш е издаден вследствие на установено нарушение, което е заснето с контролно устройство № 40672, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 ЗП, като в електронната система съгласно чл. 167а, ал. 3 ЗДвП е създаден доклад с приложения към него статични изображения във вид на снимков материал, които представляват доказателства за отразените в тях обстоятелства относно пътното превозно средство, неговата табела с регистрационен номер, датата, часа и мястото на движение по участък от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, и местонахождението на техническото средство – част от системата.

Представените по делото доклад за нарушение и снимки се явяват годни доказателства в процеса. От същите се установяват мястото, времето, превозното средство, с което е извършено нарушението, както и техническото средство, с което е установено нарушението. Поради това събраните по делото писмени доказателства потвърждават описаното в електронния фиш и извършеното от жалбоподателя нарушение, установено на 13.03.2020 година. Правилно в електронния фиш е посочено, че нарушителят дължи и заплащането на таксата по чл. 10а, ал. 2 ЗП, като в тази си част същият няма санкционен характер.

В случая жалбоподателят не е заплатил винетна такса за лек автомобил марка „Мерцедес“, модел „Ц 220 ЦДИ“ с рег. № ***, към дата 13.03.2020 г. – факт, който по същество не се оспорва и от нарушителя.

В тази връзка, не е налице неяснота относно обстоятелствата, чрез които е осъществено нарушението – предмет на електронния фиш, посочени са съставомерните факти, относими към обективните елементи на състава на процесното нарушение, като не е налице непълнота на административното обвинение, водеща до ограничаване на правото на нарушителя да разбере какво нарушение се твърди да е извършено, не се констатира неяснота, нито непълнота при отразените в съдържанието на електронния фиш обстоятелства, чрез което се е осъществило нарушението.

Изпълнителното деяние на нарушението по чл. 139, ал. 6 ЗДвП, вр. чл. 10, ал. 1, т. 1 ЗП е ясно описано, като се изразява в неплащане на дължимата винетна такса за ползването на платената пътна мрежа в описания пътен участък, доколкото се касае до ППС с обща допустима максимална маса до 3,5 тона по смисъла на чл. 10а, ал. 7 ЗП, и по-точно 2095 тона.

Предвид факта, че нарушения от подобен вид касаят безопасността на движението по пътищата, съдът намира, че същите са със сравнително висока обществена опасност, поради което не могат да бъдат приравнени към

маловажните случаи, респективно правилно в случая е ангажирана административнонаказателната отговорност, още повече, че конкретният случай по нищо не се различава от обикновените такива, именно за които законодателят е предвидил налагане на санкция. Очевидно такива са били мотивите и на законодателя, когато с разпоредбата на чл. 189з. ЗДвП (Нов - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) за нарушенията по този закон е изключено приложението на чл. 28 и 58г от Закона за административните нарушения и наказания. Посочената разпоредба не е действала към момента на извършване на деянието, поради което не намира приложение, но идва да покаже, че с нарушенията по ЗДвП се засягат изключително значими обществени отношения и в този смисъл не могат да бъдат третираны като маловажни случаи.

Във връзка с възраженията на жалбоподателя за погасяване на отговорността му по давност, следва да се отбележи, че НК и ЗАНН уреждат два вида давност:

Преследвателна давност уредена в чл. 34 ЗАНН и чл. 80 и 81 НК, ограничава във времево отношение възможността на държавата чрез съответния компетентен орган да реализира с влязъл в сила акт наказателната/административнонаказателната отговорност на дадено лице. Преследвателната давност в общия случай започва от деня, в който е довършено престъплението/нарушението - чл. 80, ал. 3 НК и тече до реализиране на наказателната/административнонаказателната отговорност на дееца с влязъл в сила акт.

Обикновената давност се прекъсва с всяко действие, насочено към преследване на нарушителя, като след свършване на действието, с което е прекъсната давността, започва да тече нова давност- чл. 81, ал. 2 НК. Абсолютната давност на свой ред изключва наказателното/административнонаказателното преследване независимо от спирането и прекъсването на обикновената давност - чл. 81, ал. 3 НК. В общия случай, при наложено наказание глоба на основание чл. 80, ал. 1, т. 5 НК обикновената преследвателна давност е 3 години, а абсолютната преследвателна давност е 4,5 години (чл. 81, ал. 3 НК, вр. чл. 80, ал. 1, т. 5 НК).

В ЗАНН са уредени и специфични хипотези на обикновената преследвателна давност - чл. 34 ЗАНН, а именно: срок за издаване на АУАН (три месеца от откриване на нарушителя, но не по-късно от 1 година от извършване на нарушението) и за издаване на НП (6 месеца от издаване на АУАН)

Изпълнителска давност, уредена в чл. 82 НК и чл. 82 ЗАНН, е тази, която ограничава във времево отношение правомощията на държавата да изпълни едно вече наложено с влязъл в сила акт наказание. От гореизложеното е видно, че изпълнителската давност по чл. 82 ЗАНН и чл. 82 НК започва да тече от влизане в сила на съответния акт, с който

отговорността на дееца е ангажирана. В случая, доколкото предмет на разглеждане е невлязъл в сила електронен фиш, за приложение на двугодишна изпълнителска давност по чл. 82 ЗАНН изобщо не може да се говори и възражението на жалбоподателя се явява неоснователно. Двугодишната давност по чл. 82 ЗАНН е приложима само за изпълнение на наказания по влезли в сила актове, но не и за висящи производства (в този смисъл и Тълкувателно решение № 2 от 12.04.2017 г. по тълк. д. № 3/2016 г. на Върховен административен съд).

С оглед направените по-горе уточнения, следва да се приеме, че жалбоподателят всъщност възражава за изтекла преследвателна давност. В тази връзка следва да се съобрази, че електронният фиш представлява своеобразен властнически акт с установителни и санкционни функции (който по своето правно действие съчетава в себе си функциите, както на АУАН, така и на НП по арг. на ТР 1/2014 на ВАС), поради което за него не намират приложение нито сроковете по чл. 34 ЗАНН за издаване на АУАН, нито тези за издаване на НП, нито обикновената тригодишна давност по чл. 80, ал. 1, т. 5 НК, а само абсолютна преследвателна давност от 4,5 години по смисъла на Тълкувателно постановление № 1 от 27.02.2015 г. на ВКС и ВАС.

Съобразно разпоредбата на чл. 179, ал. 3 ЗДвП „Водач, който управлява пътно превозно средство по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което е дължима, но не е заплатена такса по чл. 10, ал. 1, т. 1 от Закона за пътищата, се наказва с глоба в размер 300 лв.“, т. е. в посочената норма се съдържа както правилото за поведение (регламентирано и в разпоредбата на чл. 139, ал. 6 ЗДвП), така и санкцията за нарушаването му. В този смисъл законосъобразно е била определена санкцията, а именно глоба, чийто размер е законодателно фиксиран, респ. не би могъл да бъде променен нито съда, нито от наказващия орган.

При извършена служебна проверка в РС – Сливница, въззивният състав установи, че против жалбоподателя има издадени 4 броя електронни фишове (както се сочи и в жалбата) за извършени нарушения по 139, ал. 6 ЗДвП, вр. чл. 10, ал. 1, т. 1 ЗП, съответно на 5-ти, 6-ти, 13-ти и 15-ти март 2020 г., по които са му наложени четири административни наказания „Глоба“ в размер на по 300,00 лв.

По КНАД № 891/2023 г. по описа на АССО е постановено решение № 1149/11.10.2023 г. с което касационната инстанция е оставила в сила решението на РС – Сливница, с което е потвърден ЕФ № 1100013342 за нарушението от 06.03.2020 г., като същото е влязло в сила.

По КНАД № 871/2023 г. по описа на АССО е постановено решение № 1175 от 12.10.2023 г., с което касационният състав е върнал делото, касаещо ЕФ № 1100017915 за нарушението от 13.03.2020 г. на РС – Сливница за ново разглеждане с изпълнение на указанията, дадени в мотивната му част, като е образувано настоящото производство.

По КНАД № 868/2023 г. по описа на АССО касационният съд е

постановил решение № 1277 от 30.10.2023 г., с което, приемайки, че вече има издадени 3 електронни фиша срещу жалбоподателя, е отменил Решение № 115 от 7.04.20203 г. по НАХД № 918/2022 г. по описа на РС – Сливница и е отменил обжалвания ЕФ № 1100018886 за нарушението от 15.03.2020 г.

Съгласно чл. 17, ал. 3д, изр. последно ЗДвП при регистрирани три нарушения в рамките на една календарна година за пътно превозно средство от категорията по чл. 10а, ал. 7 от Закона за пътищата последващо движение по платената пътна мрежа без заплатена пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 1 от Закона за пътищата не се счита за административно нарушение и за него не се налага глоба или имуществена санкция, а образуваните административнонаказателни производства за повече от три нарушения се прекратяват. С оглед на изложеното ЕФ с № 1100017915 за нарушението, извършено на 13.03.2023 г., се явява трети поред в рамките на една календарна година и в този смисъл не са налице основанията за неговата отмяна съгласно посочената разпоредба.

Предвид изложеното настоящият съдебен състав приема, че обжалваният електронен фиш е законосъобразен и правилен, като правилно е бил определен и размерът на наложеното на жалбоподателя административно наказание „глоба“, с оглед което същият следва да бъде потвърден.

Административнонаказващият орган не претендира юрисконсултско възнаграждение, поради което съдът не дължи произнасяне по присъждане на същото.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 9, вр. ал. 2, т. 5, вр. ал. 1 ЗАНН, Районен съд – Сливница

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Електронен фиш № 1100017915, издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“, с който на основание чл. 179, ал. 3, вр. чл. 187а, ал. 1 ЗДвП на Г. В. Д., ЕГН *****, с адрес гр. Сливница, ул. „Клокотница“ № 11, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300,00 (триста) лева за извършено административно нарушение по чл. 139, ал. 6 ЗДвП.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – София област на основанията, предвидени в НПК и по реда на Глава дванадесета АПК в **14-дневен срок** от получаване на съобщението за изготвянето му.

ПРЕПИС от решението да се връчи на страните!

Съдия при Районен съд – Сливница: _____